

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

październik 2009

52

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mpg*; Ludźmierz 7.06.1997): „Odmawiając różaniec, rozmawiamy z Maryją, powierzamy Jej ufnie wszystkie nasze troski i smutki, radości i nadzieje. Prosimy o to, by pomagała nam podejmować Boże plany i by wypraszała u Syna łaskę potrzebną do wiernego ich wypełniania”.

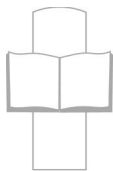
Zapalenie świecy i „Apel Jasnołęcki”.

OTOCZMY RÓŻAŃCEM NASZE ŻYCIE

PROWADZĄCY: Na początku października pragniemy podjąć rozważanie o modlitwie różańcowej, która może stać się środowiskiem nowego życia, być formą otaczania troską naszego życia osobistego i życia naszych rodzin. W *Liście o Różańcu* Ojciec Święty pisał: „Różaniec bowiem, choć ma charakter maryjny, jest modlitwą o sercu chrystologicznym. W powściągliwości swych elementów skupia w sobie głębię całego przesłania ewangelicznego, którego jest jakby streszczeniem. W nim odbija się echem modlitwa Maryi, Jej nieustanne *Magnificat* za dzieło odkupieńcze Wcielenia, rozpoczęte w Jej dziewiczym łonie. Przez różaniec lud chrześcijański niejako wstępuje do szkoły Maryi, dając się wprowadzić w kontemplację piękna oblicza Chrystusa i w doświadczanie głębi Jego miłości. Za pośrednictwem różańca wierzący czerpie obfitość łaski, otrzymując ją niejako wprost z rąk Matki Odkupiciela”.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Idźmy, tulmy się jak dziatki lub Wspaniałą Matką zwą Ciebie ludzie*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii św. Łukasza: „Rodzice [Jezusa] chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. [...] Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. [...] Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie. Lecz On im odpowiedział: Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca? Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu.” (Łk 2, 41-51).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty, rozważając tajemnice różańca, wchodzi w ludzki „los”, ludzkie uczucia Jezusa i Maryi, aby poprzez nie wejść w głębię tajemnicy Wcielenia i Odkupienia. Czy różaniec jest dla mnie drogą odczytywania mego własnego życia w świetle Słowa Bożego, w świetle prawdy objawionej, w świetle wiary? Czy myśląc o swym życiu nie zatrzymuję się tylko na warstwie zewnętrznej, na zdarzeniach i uczuciach? Czy pozwalam Bogu prowadzić się dalej, w głąb? Czy chowam wiernie Jego Słowo w sercu, nawet jeśli go jeszcze nie rozumiem?

LEKTOR: Z rozważania w czasie modlitwy różańcowej (Ludźmierz, 7 czerwca 1997): „Wzrok nasz kierujemy ku Maryi, która pełna troski i lęku szuka Jezusa zagubionego podczas pielgrzymki do Jerozolimy. Jako pobożni Izraelici, Maryja i Józef chodzili co roku do Jerozolimy na święta Paschy. Gdy Jezus miał lat dwanaście, po raz pierwszy poszedł z nimi. I wtedy właśnie miało miejsce to wydarzenie, które rozważamy w piątej tajemnicy radosnej różańca świętego - tajemnicy znalezienia. Św. Łukasz bardzo wzruszająco opisuje je w oparciu o wiadomości, które - jak można wnioskować - otrzymał od Matki Jezusa: "Synu, czemuś nam to uczynił? (...) z bólem serca szukaliśmy Ciebie". Maryja, która nosiła pod swym sercem Jezusa i chroniła Go przed Herodem, uciekając do Egiptu, wyznaje w sposób ludzki swój wielki niepokój o Syna. Ona wie, że musi być na Jego drodze obecna. Wie, że przez miłość i ofiarę będzie współdziałała z Nim w dziele odkupienia. I tak oto wchodzimy w tajemnicę wielkiej miłości Maryi do Jezusa, miłości ogarniającej swym Niepokalanym Sercem nieogarnioną Miłość - Słowo Ojca Przedwiecznego”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z przemówienia w katedrze (Przemyśl, 2 czerwca 1991 – *nagranie 2.mpg*): „Duchowość błogosławionego Józefa Sebastiana była zrośnięta z nabożeństwem do Matki Bożej. Często z "Nią się naradzał, jak dalej życie urządzać", a różaniec uważał za ciągle aktualną modlitwę człowieka. "Postęp nie zastąpi człowiekowi Boga, (...) nie da pokoju wzburzonemu sercu. Zawsze człowiek będzie szukał Boga, tęsknił za nadzieją, (...) wyciągał ręce do krzyża, (...) będzie chwycił za różaniec. Moc różańca jest wielka. Maryja przyniosła Kościołowi różaniec, jakby gałązkę pokoju" (Modlitwa bł. Józefa Sebastiana Pelczara do Najświętszej Maryi Panny). W nabożeństwie do Maryi widział źródło odnowy serca każdego człowieka, źródło duchowej siły, jedności, solidarności, a co za tym idzie, odnowy moralnej całego narodu polskiego”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Zakopane, 7 czerwca 1997): „Rozważając bowiem tajemnice różańcowe, patrzymy na misterium życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa. Ona, przeżywamy je tak, jak Ona w swym sercu matczynym je przeżywała. [...]. Ona - radosna, bolejąca i chwalebna, zawsze u boku Syna - jest równocześnie obecna pośród naszych codziennych spraw. Rytm pacierzy różańcowych odmierza czas na tej podhalańskiej, krakowskiej i polskiej ziemi - przenika go i kształtuje. Jakkolwiek toczyły się ludzkie dzieje - w radości z owoców codzien-

nego trudu, w bolesnym zmaganiu z przeciwnościami czy też w chwale odnoszonych zwycięstw - zawsze odnajdywały one swoje odbicie w tajemnicach Chrystusa i Jego Matki”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można dać podkład muzyczny lub zaśpiewać pieśń: *Zawitaj, Matko, różańca świętego*.

PROWADZĄCY: Maryja wszystkie sprawy Jezusa chowała wiernie w swym sercu. Rozważmy wraz z nią tajemnicę szukania i odnalezienia Pana Jezusa, powierzając Jej wszystkie trudne sprawy, w których czujemy się zagubieni. Prośmy o łaskę odnalezienia Jezusa we wszystkich zdarzeniach naszego życia.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Jak paciorki różańca (1 zwrotka)*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Modlitwa różańcowa może być naszą odpowiedzią na brak jedności i pokoju w świecie i w nas samych. O tę modlitwę prosiła Matka Boża w Fatimie, a Ojciec Święty wielokrotnie o tym przypominał.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Zakopane-Krzęptówki, 7 czerwca 1997 – nagranie 3.mp3): „Orędzie fatimskie, które Maryja przekazywała światu za pośrednictwem trojga ubogich dzieci, składa się z wezwania do nawrócenia, do modlitwy, szczególnie różańcowej, oraz do zadośćuczynienia za grzechy własne i wszystkich ludzi. Orędzie to wyrasta wprost z Ewangelii, ze słów Chrystusa wypowiedzianych zaraz na początku działalności publicznej: "Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię!". Ma ono na celu przemianę wewnętrzną człowieka, pokonanie w nim grzechu i umocnienie dobra, pomoc w zdobywaniu świętości. [...] Orędzie fatimskie tchnie miłością Serca Matki, które jest zawsze otwarte dla dziecka, nieustannie mu towarzyszy, zawsze o nim myśli, nawet wtedy, gdy dziecko schodzi na bezdroża i staje się "marnotrawnym synem"”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można dać podkład muzyczny.

LEKTOR: (nagranie 4.mp3 – cd.): „Wasze sanktuarium od początku głosi orędzie fatimskie i nim żyje. Darzycie szczególną czcią Niepokalane Serce Maryi Panny, prowadzicie Krucjatę Różańca Rodzinnego, obejmujecie modlitwą ważne sprawy Kościoła, papieża, świata, Ojczyzny, dusze w czyśćcu oraz ludzi, którzy odeszli od miłości Boga, zrywając z Nim przymierze zawarte na chrzcie świętym. Módlcie się wytrwale o łaskę nawrócenia dla nich. Zwracajcie się z ufnością do Maryi - Ucieczki grzeszników, aby ich broniła od zatwardziałości w grzechu i przed niewolą szatana. Proście z wiarą, aby ludzie poznali i uznali "jedyne prawdziwego Boga, oraz Tego, którego On posłał, Jezusa Chrystusa". W tej modlitwie wyraża się wasza miłość do ludzi pragnąca największego dobra dla każdego z nich. "W żadnym czasie, w żadnym okresie dziejów - a zwłaszcza w okresie tak przełomowym jak nasz - Kościół nie może zapomnieć o modlitwie, która jest wołaniem o miłosierdzie Boga wobec wielo-

rakiego zła, jakie ciąży nad ludzkością i jakie jej zagraża" (DM 15). *"Matko, uproś! Matko, przebłagaj! O Maryjo, Matko Boga, Przyczyn się za nami!" Amen*".

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *O Pani, ufność nasza*.

PROWADZĄCY: Wołajmy wraz z Maryją, Królową Różańca świętego i Królową pokoju, o dar Ducha Świętego, Ducha Pocieszyciela i jedności.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Wraz z Maryją, która z radością przyjęła Jezusa do swego łona i troskliwie Go wychowywała, módlmy się: Duchu Święty, przyjdź i pomóż wszystkim rodzinom przyjmować nowe życie. Przyjdź do matek wstających w nocy do dziecka, by je przewijać i karmić. Przyjdź do czuwających przy łóżkach chorych dzieci. Przyjdź do rodziców zatroskanych postępowaniem swych dzieci.
- Wraz z Maryją, pierwszą Uczennicą Jezusa, módlmy się: Duchu Święty, przyjdź do wszystkich kapłanów, którzy głoszą Dobrą Nowinę i sprawują Najświętszą Eucharystię. Przyjdź i napełnij ich serca żarliwą i czystą miłością. Daj im radość dobrej współpracy ze świeckimi. Niech znajdą wiernych towarzyszy w ludziach wspierających ich modlitwą i życzliwością.
- Wraz z Maryją, stojącą u stóp krzyża, módlmy się: Duchu Święty, przyjdź ze swą mocą i światłem do wszystkich ludzi cierpiących. Niech ich pytanie o sens cierpienia nie pozostanie bez odpowiedzi, niech znajdą swoje miejsce w Krzyżu Chrystusa. Nie pozwól, by cierpieli osamotnieni i bez nadziei. Broń nas przed zadawaniem bólu. Ulecz nasze rany.
- Wraz z Maryją czuwającą w Wieczerniku, módlmy się: Duchu Święty, przyjdź do wszystkich, którzy Cię wzywają. Przyjdź i prowadź nas, poprzez wszystkie zdarzenia radosne i bolesne, do pokoju i pojednania, do nowego życia tu na ziemi i do chwały królowania z Jezusem w niebie.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Pan jest mocą swojego ludu* lub *Panie, światło miłości Twej świeci*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: *Barka* lub *Totus Tuus*.

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl